

عنوان مقاله:

بررسی و ارائه پیشنهادات اصلاحی سیستم و سازه های کنترل و پخش سیلاب در راستای افزایش بهره وری ایستگاههای آبخوانداری جهت تغذیه سفره های زیرزمینی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بیابان با رویکرد مدیریت مناطق خشک و کویری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

داریوش قربانیان - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان سمنان

خلاصه مقاله:

ایستگاههای تحقیقاتی پخش سیلاب برآخوان با اهداف چند منظوره، در مناطق مختلف کشور که از لحاظ اقلیمی، توپوگرافی، زمین ساخت، ژئومورفولوژیکی، خاک و پوشش گیاهی دارای تفاوت های محسوسی بوده، با شیوه ی تقریباً مشابه اجرا گردید. با توجه به تنوع سازه ها و امکان ارزیابی از عملکرد آنها درایستگاههای پخش سیلاب بر آخوان، سعی شده تا نکات اساسی درباره بهبود عملکرد و افزایش عمر سازه ها مورد بررسی قرار گیرد. مهمترین پیشنهادات اصلاحی در طراحی سیستم و سازه ها عبارتند از: 1- مکانیابی صحیح محل احداث سیستم پخش سیلاب براساس مطالعات ژئومورفولوژیکی، هیدرولوژیکی، اقلیمی و زمین شناسی و با هماهنگی با ادارات مجری طرح های سازه ای در مناطق جنگلی، مرتعی و بیابانی. 2- برنامه ریزی مناسب جهت کنترل رسوبات ریزدانه. 3- ترمیم و اصلاح کانال های آبرسان - گسترش و گسترشی با استفاده از احداث دیواره های عرضی در محدوده بین دروازه های انتقال سیلاب. 4- مطالعه، بررسی و دقت در جانمایی دروازه ها. 5- احداث سیستم غلام گردشی به منظور کنترل بیشتر سرعت سیلاب و افزایش طول مسیر، افزایش میزان نفوذ پذیری، رسوبگیری، کنترل و هدایت مناسب سیلاب. 6- لوله گذاری عمودی در کف کانال های گسترشی جهت نفوذ دادن سیلاب به اعماق بیش از 4 متر پس از تجمع سیلاب در آنها و ته نشین شدن رسوبات ریزدانه. 7- آبیگری و هدایت سیلاب از سایر مسیلهای منتهی به ایستگاهها بدون استفاده از سازه های تجمع دهنده سیلاب. 8- استفاده از کاشت گونه های درختی چندمنظوره در محدوده تاثیرپذیر از سیلاب کنترل و پخش شده. 9- برنامه ریزی و پیش بینی وضعیت عرصه پس از پایان عمر مفید سیستم

کلمات کلیدی:

پخش سیلاب، سیستم غلام گردشی، آبخوان، مناطق خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/329695>

